

ALTE CĂRȚI SCRISE DE ANTHONY WILLIAM²

Medium Medical: Secretele din spatele bolilor cronice și misterioase și cum te poți vindeca în sfârșit (ediție adăugită și revizuită)

Medium Medical: Alimente care îți pot schimba viața în bine – Recuperează-ți sănătatea personală și a celor dragi cu ajutorul puterilor vindecătoare ascunse ale fructelor și legumelor

Medium Medical: Vindecarea glandei tiroide – Adevărul din spatele Bolii lui Hashimoto, Bolii lui Graves, insomniei, hipotiroidismului, nodulilor la tiroidă și Bolii Epstein-Barr

Medium Medical: Vindecarea ficatului – Tratamente pentru eczemă, psoriazis, diabet, infecții streptococice, acnee, gută, balonare, calculi biliari, stres suprarenal, oboseală, steatoză hepatică, probleme de greutate, SIBO și boli autoimune

Medium medical: Sucul de țelină – Cel mai puternic remediu al epocii noastre, care vindecă milioane de oameni din întreaga lume

Medium Medical: Vindecare prin detoxificare – Planuri de vindecare pentru cei care suferă de anxietate, depresie, acnee, eczeme, boala Lyme, probleme digestive, ceață mentală, dezechilibre legate de greutatea corporală, migrene, balonare, vertij, psoriazis, chisturi, epuizare, sindromul chisturilor multiple ovariene (PCOS), fibroame, infecții urinare, endometrioză și boli autoimune

Medium Medical: Protocoale pentru vindecarea creierului: cure de detoxificare și rețete terapeutice

² Cu excepția cărții *Medium Medical: Vindecarea ficatului*, toate aceste cărți au fost publicate în România de Editura Adevăr Divin. (n. tr.)

MEDIUM MEDICAL

VINDECAREA CREIERULUI

RĂSPUNSURI PENTRU STĂRILE DE INFLAMARE A CREIERULUI, SĂNĂTATEA MINTALĂ, TULBURAREA OBSESIV-COMPULSIVĂ (TOC), CEĂȚA MINTALĂ, SIMPTOMELE NEUROLOGICE, DEPENDENȚE, ANXIETATE, DEPRESIE, METALELE GRELE TOXICE, VIRUSUL EPSTEIN-BARR, CONVULSII, BOALA LYME, ADHD, ALZHEIMER, BOLILE AUTOIMUNE ȘI TULBURĂRILE ALIMENTARE

ANTHONY WILLIAM

Traducerea din limba engleză: Cristian HANU

ADEVĂR DIVIN

Brașov, 2023

Cuvânt înainte	xxi
O notă personală a autorului. Cum a devenit Vindecarea creierului două cărți	xxv
Cum trebuie citită această carte	xxix

PARTEA I: Povestea creierului tău

Capitolul 1: Salvează-ți creierul	3
Capitolul 2: Creierul și electricitatea statică	11
Capitolul 3: Creierul contaminat cu aliaje metalice	22
Capitolul 4: Creierul infestat de viruși	50
Capitolul 5: Creierul emoțional	75
Capitolul 6: Inflamarea nervilor cranieni	104
Capitolul 7: Burnoutul și creierul deficient	115
Capitolul 8: Creierul dependent	132
Capitolul 9: Creierul acid	145

PARTEA a II-a: Cu creierul spălat

Capitolul 10: Capcana consumului „cu moderație”	157
Capitolul 11: Microdozele de droguri psihedelice	161
Capitolul 12: Alcoolul	168
Capitolul 13: Cafeina	174
Capitolul 14: Războaiele alimentare	184

PARTEA a III-a: Trădătorii creierului

Capitolul 15: Evoluția inversă (involuția)	193
Capitolul 16: Bariera hematoencefalică	196
Capitolul 17: Ghidul tău protector	199
Capitolul 18: Virușii și deșeurile virale	203
Capitolul 19: Produsele farmaceutice	212
Capitolul 20: Metalele grele toxice	216
Capitolul 21: Parfumele	224
Capitolul 22: Bacteriile și alți germeni	227
Capitolul 23: Invadatorii casnici creați de industria chimică	232

Capitolul 24: Substanțele chimice cu efecte neuroantagoniste	237
Capitolul 25: Solvenții și substanțele petrochimice	243
Capitolul 26: Ploile acide și dărele chimice lăsate de avioane	247
Capitolul 27: Radiațiile și câmpurile electromagnetice	251
Capitolul 28: Trădătorii creierului din alimente și din suplimentele alimentare ...	257
Capitolul 29: Trădătorii creierului din suplimentele alimentare	259
Capitolul 30: Trădătorii creierului din alimente	262

PARTEA a IV-a: Invazia creierului

Capitolul 31: Anxietatea	269
Capitolul 32: Depresia	280
Capitolul 33: Tulburările alimentare	286
Capitolul 34: Tulburarea obsesiv-compulsivă (TOC)	310
Capitolul 35: Tulburarea bipolară	318
Capitolul 36: Boala Alzheimer și demența	324

PARTEA a V-a: Explicarea durerilor și a suferințelor

Capitolul 37: Cum îți poți găsi propria cale	333
Capitolul 38: Decodificarea simptomelor și afecțiunilor	341

PARTEA a VI-a: Vindecarea creierului

Capitolul 39: Din ce este alcătuit creierul tău	443
Capitolul 40: Agenda recoltării de sânge.....	458
Capitolul 41: Alimente care hrănesc celulele cerebrale și alimente de umplutură	478
Capitolul 42: Terapia cu Tonice Cerebrale a Mediumului Medical	486
Capitolul 43: Terapia de detoxificare cu Tonice Cerebrale a Mediumului Medical	558
Capitolul 44: Medium Medical: Detoxificarea de Metalele Grele Toxice	568
Capitolul 45: Cățele Mediumului Medical pentru Detoxificarea de Metalele Grele Toxice	600
Capitolul 46: Meriți validare	608

PARTEA a VII-a: Nehotărât și confuz

Capitolul 47: Trebuie să avem grijă unii de alții	617
Capitolul 48: Știința transformată în armă	631
Capitolul 49: Datele științifice transformate în arme	641

Începuturile Mediumului Medical	652
Mulțumiri	656
Despre autor	661

LBRIS

We know
books

PARTEA I

POVESTEA CREIERULUI TĂU

„De regulă, tu nu afli decât prea târziu că ai fost abandonat și că ai devenit vulnerabil. E posibil să nu afli niciodată acest lucru. Corpul tău începe să se deterioreze, ficatul îți cedează, rinichii îți slăbesc sau suferi un atac cerebral ori un atac de cord înainte de a avea șansa de a descoperi informațiile despre creier care te-ar fi putut salva. Nu-ți dai seama că problema ta de sănătate se datorează faptului că organismul tău plătește un preț greu pentru confuzia dureroasă în care se complăce omenirea la ora actuală, neștiind cum să-și protejeze creierul.”

Haide să schimbăm împreună această stare de lucruri.”

– Anthony William, Medium Medical

Salvează-ți creierul

Tu te-ai pregătit pentru acest lucru pe parcursul întregii tale vieți. Ai studiat în acest scop toate cărțile pe care le-ai găsit, toate poveștile pe care le-ai aflat, toate sfaturile oferite de înțelepciunea populară, toate clipurile video din media socială despre călătoriile de vindecare ale altor oameni, convins că va veni o zi în care vei putea beneficia din nou de aerul curat de afară, în care vei putea ieși din nou în natură și vei urca munții. Ei bine, tot ce îți mai rămâne acum de făcut este să îți pregătești rucsacul pentru acea zi, punând în el toate lucrurile despre care ți s-a spus că sunt esențiale pentru o drumeție.

Harta și busola? Le-am pus.

O sticlă cu apă? Am pus-o.

Batoane proteice? Le-am pus.

Șapcă, telefonul mobil, ochelarii de soare, actul de identitate, trusa de prim ajutor, câteva haine de rezervă, ceva bani pentru o situație de urgență, cheile de la mașină și de la casă – toate aceste lucruri își au locul lor special în rucsacul tău pentru drumeții.

Ești conștient că nu va fi ușor. Este posibil ca pâraiele să fi secat din cauza secetei, iar poteca să fie blocată de bolovani sau de copaci căzuți. Ai auzit de oameni care au fost răniți, sau chiar au murit în drumețiile pe care le-au făcut. Există povești tragice cu montaniarzi care nu s-au mai întors niciodată acasă. Cu toate acestea, ești

convins că totul va fi bine în cazul tău. Ești bine pregătit, iar perspectiva la care vei avea acces atunci când vei ajunge în vârful muntelui te va ajuta să înțelegi mai bine imaginea de ansamblu. A sosit timpul să pleci la drum, pe poteca pe care ai visat de mult timp să o urmezi.

Pornești la drum. Faci primii pași pe potecă. Mirosul mușchiului verde îți umple nările când inspiri adânc pentru prima dată, iar ciripitul păsărilor pare să îți anunțe triumfal sosirea. La început, uiți de tot, pierzându-te într-o reverie lăuntrică. Ceea ce trăiești este tot ce ți-ai imaginat vreodată, și chiar mai mult... Simți un val de adrenalină, iar starea ta de nervozitate se transformă în entuziasm.

Ești atât de hotărât să ajungi în vârful muntelui încât nu faci nicio oprire pe drum. Nu faci altceva decât să pui un picior în fața celuilalt, să rezolvi pe rând micile provocări ale drumului, niciuna prea dificilă, fapt care te face să simți că acumulezi din ce în ce mai multe realizări. Nu te îngrijorează faptul că ți-e tot mai cald, nici faptul că ți s-au înroșit obrajii sau că gâfâi, fiind conștient că te apropii tot mai mult de locul de odihnă, în care te vei putea ospăta cu proviziile pe care le-ai adus cu tine.

Ajungi în sfârșit la un mic platou. Copacii sunt mai rari aici, la fel și marcajele traseului, motiv pentru care faci o pauză pentru a-ți verifica harta. Problema este că în buzunarul

din față al rucsacului tău, unde ești sută la sută convins că ți-ai pus harta și busola, nu se află nimic, cu excepția unui bon vechi de la curățătorie. Probabil că harta și busola ți-au căzut din rucsac. *Mă rog, te gândești în sinea ta, dacă voi urma poteca, mai devreme sau mai târziu voi ajunge oricum în vârf.*

După alte câteva sute de metri de rătăcit pe platou, îți dai seama că te-ai rătăcit de-a binelea. Cazi în genunchi, disperat să bei puțină apă după atâtea ore în care te-ai focalizat să ajungi în locul pe care l-ai văzut în atâtea postări pe media socială. Ți-e tot mai cald. Erau 32 de grade Celsius când ți-ai lăsat mașina în parcare și ai pornit la drum pe potecă, dar acum temperatura e și mai mare, chiar dacă te afli la o altitudine mai mare. Îți bagi mâna în buzunarul lateral al rucsacului, dar nu găsești aici sticla cu apă. Inima ți se oprește pentru o clipă. Tot ce găsești aici este un ambalaj vechi de gumă de mestecat. Verifici și alte buzunare ale rucsacului, pentru a vedea dacă sticla cu apă nu a ajuns în altă parte, dar te convingi în scurt timp că aceasta nu există nicăieri. Începi să intri în panică, dar apoi încerci să te calmezi cu câteva gânduri pozitive.

Totul va fi bine, îți spui, chiar dacă simți că te apucă disperarea. Cel puțin am la mine batoanele proteice. Când deschizi însă fermoarul respectivelui compartiment, constăți că nici batoanele nu se află în rucsac. Tot ce găsești aici este o agrafă de birou.

Da, dar cel puțin mă pot proteja de soare cu ajutorul șepcii, timp în care voi suna Salvamontul și voi cere ajutor, îți spui în continuare, dar constăți imediat că nici șapca și nici telefonul mobil nu se află în rucsac, ci doar un capac vechi de la un pix și un bilețel de acum trei ani, care nu mai are nicio valoare în momentul de față.

Înebunit, îți întorci tot rucsacul pe dos, încercând să găsești în el ceva care te-ar putea ajuta – orice! Deschizi frenetic toate fermoarele, verifici toate buzunarele, toate pliurile și compartimentele rucsacului, dar nu găsești nimic util. Ochelarii de soare, actul de identitate, trusa de prim ajutor, hainele de schimb, ba chiar cheile de la mașină și de la casă – au dispărut. Singurele lucruri care cad la pământ în timp ce îți scuturi rucsacul sunt câteva monede de mică valoare, un tub gol cu balsam de buze, o etichetă veche, un pai de plastic și o baterie folosită. Nimic din ceea ce găsești în rucsac nu te poate ajuta în aceste momente de restriște.

Ce poți să faci în continuare? Să aștepti aici, unde nu te poți proteja de soarele fierbinte, sperând că va trece cineva care îți va oferi ajutor înainte de a fi prea târziu? Să încerci să te întorci? Nu ești sigur cât te vor mai ține picioarele obosele, și nici măcar dacă vei mai găsi poteca pe care ai urcat. Ești obosit și amețit, conștientizând că niciuna dintre cele două opțiuni nu este foarte sigură. Practic, ai de făcut o alegere imposibilă. Tot ce știi este că te afli într-un impas teribil.

Această poveste ilustrează metaforic istoria supraviețuirii tale de zi cu zi. Atunci când navighezi printre capcanele tendurilor de sănătate, încercând să găsești un ajutor pentru a-ți ameliora simptomele neurologice, emoționale, mintale și celelalte afecțiuni asociate cu creierul, care apar inevitabil mai devreme sau mai târziu, ajungi să te simți la fel de rătăcit, de singur și de vulnerabil ca drumețul din povestea de mai sus, fără niciun fel de rezervă și pierdut în sălbăticia periculoasă, sub razele nemiloase ale soarelui. Mulți oameni se află la ora actuală în această situație extrem de periculoasă, fără să înțeleagă ce se întâmplă cu ei și cu creierul lor.

RĂSPUNSURI FĂRĂ NOIMĂ

La fel ca în povestea metaforică de mai sus, cu drumeția de coșmar, este ușor să credem că suntem bine pregătiți pentru viață. Unii oameni știu că există pericole reale și înspăimântătoare cu care se confruntă – cum ar fi boala Alzheimer, tumorile cerebrale sau următoarea epidemie, ca să numim doar o mică parte. De aceea, ei își umplu mintea cu tot felul de studii ale experților în neuroștiință, de teorii referitoare la gene și la telomeri, de tenduri anti-îmbătrânire, de capcane cognitive și de avertismente referitoare la consumul prea mare de zahăr sau la lipsa de proteine. Acești oameni își împachetează cu atenție în rucsac (la fel ca drumețul nostru) harta, alimentele și apa de care știu că vor avea nevoie, fiind convinși că sunt bine pregătiți și dețin informațiile esențiale despre sănătate, protejându-și în acest fel într-o manieră eficientă creierul și mintea. Ei cred că toate cunoștințele pe care le-au acumulat până acum îi vor salva atunci când vor avea nevoie de ele în ascensiunea pe propriii lor munți, respectiv în călătoria către îndeplinirea viselor și obiectivelor lor în viață.

Ce putem face atunci când avem nevoie de răspunsuri referitoare la starea de sănătate a creierului și a sistemului nostru nervos, ori a minții noastre? Cum ne putem vindeca atunci când începem să suferim de ceață mentală, depresie, depersonalizare, anxietate, migrene, tulburare obsesiv-compulsivă, vertij, ori atunci când cineva drag din viața noastră începe să manifeste astfel de simptome? Informațiile referitoare la sănătatea creierului pe care le-am cules de-a lungul vremii din diferite surse (precum media socială) se dovedesc a fi simple dezinformări, erori, cărări greșite, fundături,

studii pseudo-științifice menite să creeze confuzie (plătite de diferite interese corupte), teorii neconcludente, capcane de marketing, scheme piramidale din domeniul îngrijirii sănătății, produse menite să îi îmbogățească pe alții (cum ar fi cele din comerțul de tip *multilevel marketing*), ca să nu mai vorbim de tot zgomotul de fond inutil care prevalează în media socială. În locul instrumentelor utile pe care am crezut că le-am pus în rucsacul nostru, menite să ne mențină puternici sau chiar să ne salveze viața, cunoștințele pe care le-am acumulat se dovedesc la fel de utile ca o rețetă veche, o baterie uzată și un bilețel indescifrabil. Ne trezim astfel că suntem bolnavi, dezorientați și departe de casă, sub un soare nemilos și fără nimic care să ne susțină.

În locul peisajului superb pe care am crezut că îl vom descoperi pe parcursul călătoriei noastre, cărarea pe care am apucat-o pare să nu se mai termine niciodată, constând în vizite nesfârșite și disperate la doctor, în speranța că nu vom cădea de pe stâncă în timpul procesului. Apelăm astfel la diferiți specialiști, neurologi, experți în medicina funcțională, psihiatri etc., sperând să obținem răspunsuri reale de la ei. Continuăm să suferim însă de TOC, anxietate, depresie, dureri de cap, vedere încețoșată, ticuri și spasme, descoperind cu această ocazie că rezervele din rucsacurile „experților” nu sunt cu nimic mai utile decât ale noastre, ci constau efectiv din capace vechi de pixuri și din ambalaje folosite de gumă de mestecat.

ÎNAINTE DE A FI PREA TÂRZIU

„Cunoașterea” referitoare la sănătatea creierului poate acționa asemeni unui miraj. Ideile cultivate de neuroștiință sunt atât de evazive și

de apetisante încât îți pot oferi speranțe false. Din păcate, realizarea că aceste speranțe au fost simple iluzii vine adesea prea târziu. Informațiile referitoare la creier care există la ora actuală par foarte convingătoare, aproape bătute în cuie, dar în realitate sunt simple nonsensuri. La prima vedere, ai putea crede că știința a rezolvat toate enigmaticele. Informațiile referitoare la creier par cât se poate de legitime, autentice, reale și avansate, dar în realitate niciuna nu îi poate ajuta în vreun fel pe bolnavii cronici. Chiar și atunci când mici crâmpie de adevăr pătrund în domeniul conversațiilor despre sănătatea neurologică, respectiv atunci când personajele cel mai proeminente din acest domeniu încep să aplice informațiile descrise în seria de cărți Medium Medical (cum ar fi faptul că metalele grele toxice pot cauza anxietate), fără să citeze însă sursa acestora, aceste crâmpie sunt cel mai adesea contaminate, distorsionate și corupte, fiind amestecate cu neadevăruri, fără ca cei care vorbesc despre ele să realizeze acest lucru. Prin urmare, informațiile despre care aceste surse ne promit că ne-ar putea salva creierul se dovedesc a fi simple iluzii.

Până ce nu experimentezi personal diferite simptome neurologice, mintale sau emoționale, ori alte afecțiuni asociate cu creierul, este greu să înțelegi cât de puține lucruri corecte se cunosc despre acest organ. Numai atunci când te îmbolnăvești tu însuși poți vedea cât de multe dezinformări, erori și fumigene există în acest domeniu. Sfaturile, recomandările și trendurile legate de sănătatea creierului se adresează doar celor care nu au suferit niciodată cu adevărat de o afecțiune debilitantă, de o boală sau de o complicație asociată cu creierul. Numai cine suferă cu adevărat poate înțelege aceste lucruri. Numai acela poate realiza faptul că s-a

rătăcit și că are rucsacul gol (de fapt, acesta a fost gol în permanență, dar nu și-a dat seama până acum de acest lucru). Numai o astfel de persoană poate înțelege mirajul pe care îl trăiesc majoritatea oamenilor.

Sfaturile și recomandările pentru vindecarea creierului pot fi amăgitoare, mai ales dacă se adresează celor care nu au mari probleme de sănătate sau care încearcă doar să își îmbunătățească sănătatea la modul general. De aceea, atunci când cineva se laudă în media socială că și-a rezolvat o problemă de sănătate aparent similară cu a ta prin punerea în aplicare a unor recomandări la modă pe Internet, realitatea este că nu putem ști sigur dacă persoana respectivă a fost cu adevărat bolnavă sau nu. Ceea ce nu ne poate arăta ecranul este dacă acea persoană a suferit sau nu așa ca tine.

Descoperirea remediilor care dau cu adevărat rezultate scoate rapid la lumină diferența uriașă dintre informațiile în vogă referitoare la sănătatea și vindecarea creierului aplicate de cineva care nu are cu adevărat probleme și informațiile reale, care pot face diferența dintre viață și moarte atunci când acestea sunt aplicate de cineva care suferă de o afecțiune a creierului care îi reduce calitatea vieții, cum ar fi starea de ceață mentală, care nu se îmbunătățește cu puțină cafeină (ba chiar se poate înrăutăți) sau cu o vizită amuzantă la magazinul ori la restaurantul tău favorit; starea de epuizare cerebrală care îți încetinește toate activitățile; simptomele neurologice aleatorii care îți reamintesc constant de faptul că ceva nu este în regulă cu tine; anxietatea sau depresia care pot depăși cu mult Nivelul 1 (așa-numita anxietate moderată și starea de tristețe), avansând către Nivelul 10, care este profund debilitantă.

Date fiind toate sfaturile greșite, toate tendurile, trendurile, instrucțiunile și recomandările așa-zisilor „experți” referitoare la îngrijirea și sănătatea creierului, pot trece decenii – dacă nu chiar generații întregi – în care luăm tot felul de măsuri inadecvate pentru sănătatea noastră. Istoria se repetă, iar aceste tenduri sunt reluate la infinit. Așa se face că la fiecare cinci ani apar noi oameni care nu se simt bine și care sunt gata să dea crezare sfaturilor aparent înțelepte referitoare la sănătatea creierului. Iar aceste sfaturi există cu zecile, fiind reciclate la fiecare câțiva ani și prinzând momentele lor de glorie pe Internet sau în presă. Mai ales în zilele noastre, oriunde te-ai întoarce, dai de un „expert” în sănătatea creierului. Fiecare doctor generalist se pretinde „expert” în neuroștiințe. Iar partea cea mai dramatică este că aproape toate recomandările oferite pentru vindecarea creierului sunt exact opusul remediilor reale, care l-ar putea vindeca. Toți cei care produc remedii naturiste susțin că produsele lor sunt benefice pentru creier, dar de cele mai multe ori ele fac mai mult rău decât bine.

Din păcate, omenirea a depășit cu mult limitările cercetării și științei medicale referitoare la simptomele și afecțiunile de care suferă oamenii. Suferința care există la ora actuală în lume depășește cu mult posibilitățile industriei medicale de a-i face față. Acest lucru a fost valabil de-a lungul întregii istorii: bolile și afecțiunile au luat-o cu mult înaintea cercetării și științei medicale. De exemplu, există afecțiuni ale creierului care nici măcar nu sunt considerate boli cerebrale, pentru simplul motiv că cercetarea și știința medicală nu au progresat suficient de mult pentru a le înțelege mecanismul. La fel, există simptome și afecțiuni despre care nici chiar cel mai bun neurolog nu știe că sunt asociate cu

creierul. La ora actuală, simptomele neurologice și cerebrale au atins un nivel fără precedent în istorie, depășind și mai mult percepția curentă a cercetării și științei medicale referitoare la boli și afecțiuni, care este profund depășită. În mod regretabil, oamenii nu știu acest lucru, căci industria medicală ține cu dinții și cu ghearele de reputația ei! De aceea, toate recomandările sale referitoare la creier par extrem de „avansate”, dar asta numai în ochii celor care nu suferă cu adevărat și care nu le pun în aplicare.

Lucrurile se petrec la fel ca în cazul drumeției noastre pe munte: de regulă, tu nu afli decât prea târziu că ai fost abandonat și că ai devenit vulnerabil. E posibil să nu afli niciodată acest lucru. Corpul tău începe să se deterioreze, ficatul îți cedează, rinichii îți slăbesc sau suferi un atac cerebral ori un atac de cord înainte de a avea șansa de a descoperi informațiile despre creier care te-ar fi putut salva. Nu-ți dai seama că problema ta de sănătate se datorează faptului că organismul tău plătește un preț greu pentru confuzia dureroasă în care se complăce omenirea la ora actuală, neștiind cum să-și protejeze creierul.

Haide să schimbăm împreună această stare de lucruri.

SALVEAZĂ-ȚI CREIERUL, SALVEAZĂ-ȚI VIAȚA

Ce anume există în interiorul nostru, care ne face să ne dorim să salvăm această lume? Ce aspect al sufletului nostru refuză să accepte faptul că cineva drag suferă sau părăsește această lume? Ce parte din noi își dorește să salveze copacii? De ce refuză oamenii să taie ultimii stejari uriași? De ce le pasă și de ce încearcă să îi protejeze? De ce își doresc

oamenii să depolueze oceanele? De ce le pasă de faptul că un câine le taie calea atunci când conduc mașina, apăsând imediat pe frână? De ce își doresc ei să protejeze speciile de animale aflate pe cale de dispariție? De ce nu își doresc ca diferite creaturi să dispară de pe această planetă?

Există ceva în interiorul nostru care ne face să ne dorim să salvăm alte ființe. Ce gânduri ne trec prin minte atunci când găsim un pui de pasăre căzut din cuib? *Ce pot face? Cum l-aș putea îngriji? Oare să îi dau apă cu o pipetă?* Chiar dacă nu avem capacitatea sau resursele necesare pentru a face astfel de gesturi salvatoare, astfel de gânduri ne trec automat prin minte, însoțite de emoțiile corespondente, de grijă și de dorința de a ocroti. Există în fiecare dintre noi un instinct care ne face să respingem orice moarte și orice suferință, de la un simplu tufiș din grădină și până la o rămă găsită sub o piatră, sau chiar la o banală cutie de pantofi! Tu de câte ori ai auzit cuvintele: „salveaz-o”? Vedem ceva valoros în aproape orice, și vrem să-l salvăm, să-l păstrăm. „Mi-a rămas o jumătate de sandvici”, îți spune un prieten. „Păstrează-o pentru mai târziu”, îi răspunzi tu.

Ce bine ar fi dacă am ști cum putem salva însăși sursa care ne ajută să protejăm lumea din jurul nostru, și anume propriul nostru creier... Protejarea creierului este unul dintre principalele scopuri ale organismului. De exemplu, operațiunile continue de filtrare pe care le realizează ficatul și funcția sa de neutralizare servesc în principal protejării creierului. Sistemul imunitar este focalizat asupra devorării toxinelor și agenților patogeni exact cu scopul ca aceștia să nu ajungă la creier. Glandele suprarenale excretă amestecurile lor specifice de adrenalină pentru a alimenta cu energie creierul și corpul în

perioadele de stres extrem, de greutate severe sau de pierdere, astfel încât aceste crize să nu producă daune și mai mari creierului. Așa cum noi ne dorim să salvăm diferiți pui sau diferite specii de animale, la fel, organismul nostru își dorește să ne salveze creierul, protejându-l astfel încât să nu „cadă din cuib”. Corpul nu dorește să vadă creierul epuizat, secătuit sau compromis. Foarte multe funcții fiziologice servesc exact acestui scop: de a proteja creierul. Atunci când creierul este sănătos, noi avem puterea de a avea grijă de organismul nostru și de a susține aceste funcții fiziologice. În cazul în care creierul nostru devine epuizat, ne pierdem capacitatea de a avea grijă de corpul nostru, dar și de restul lumii.

Majoritatea dintre noi ne trăim viața deconectați de nevoile reale ale creierului și ale organismului nostru. Facem acest lucru deoarece nu știm care sunt nevoile reale ale creierului și corpului nostru. Știm care ne sunt responsabilitățile, nevoile semenilor sau chiar ale unui pui de verighetă ori de pasăre căzut dintr-un copac, ale pădurii, ale oceanelor sau chiar ale întregii planete, dar informațiile pentru protejarea creierului și a organismului nostru este manipulată. Astfel că nici chiar cei care sunt cu adevărat focalizați asupra stării lor de sănătate nu reușesc să își protejeze într-un mod adecvat creierul, ba chiar se autosabotează, fără să își dea seama.

Noi trebuie să ne protejăm pe noi înșine. Când e vorba de sănătatea noastră, nu avem dreptul de a porni de la premisa că sursele care ne dau sfaturi și care ne fac recomandări nu au fost manipulate și spălate pe creier. Nu avem nici măcar dreptul de a crede că toate intențiile acestor surse sunt bune. Unii oameni sunt în contact cu dorința inerentă a sufletului lor de

a salva (orice și pe oricine), în timp ce alții nu sunt. Este trist, dar trebuie să recunoșc că acest instinct salvator nu mai există la ora actuală în toți oamenii, nefiind păstrat și protejat. Știm cu toții că există oameni răi la suflet, care nu au niciun interes ca noi să ne protejăm creierul, ci dimpotrivă, plănuiesc să ne distrugă, pe noi și creierul nostru. Există oameni care ne pot face să ne simțim abandonati, discreditați, ignorați și trădați. Lumea în care trăim poate fi crudă, iar această cruzime vine întotdeauna din creier, nu din inimă. Merită să ne cultivăm înțelepciunea, astfel încât să putem avea grijă mai bine de noi înșine și de cei pe care îi iubim.

Noi avem deja impulsul interior de a salva orice formă de viață. Ficatul, sistemul nostru imunitar și glandele noastre suprarenale sunt setate pentru a încerca să ne salveze cu orice preț acest organ neprețuit care este creierul nostru. Tot ce ne mai rămâne de făcut este să descoperim care sunt modalitățile prin care am fost dezinformați, astfel încât să ne putem modifica acțiunile, armonizându-le cu misiunea asumată de organismul nostru. Așadar, noi trebuie să facem tot ce ne stă în puteri pentru a-i salva nu doar pe membrii familiei noastre sau animalele de pe pământ ori din oceane, ci înainte de toate pentru a ne salva propriul creier. Pentru că doar atunci când ne vom coaliza cu corpul nostru și cu misiunea lui de a ne proteja creierul vom dispune noi de potențialul de a salva toate viețile pe care vrem să le protejăm, inclusiv pe a noastră.

CREIERUL TĂU AȘTEAPTĂ

Un alt aspect foarte important este să descifrăm ce nu ar trebui să păstrăm – la ce dezinformări să renunțăm – dar și ce înțelepciune

aruncăm la gunoi, deși nu ar trebui. Dată fiind viața noastră foarte ocupată și aglomerată din această societate de tip „alege ce vrei, fă cum dorești”, noi ignorăm adeseori în mod deliberat diferite informații valoroase care ne ies în cale, la fel cum ignorăm diferite sfaturi neprețuite care ne-au fost oferite, urmând în schimb alte recomandări, neproductive.

Niciun om nu își dorește cu adevărat să rateze informațiile care i-ar putea salva viața. Mai mult decât atât, ne putem permite să ratăm aceste informații. Astfel că avem nevoie de claritate mentală, astfel încât să putem face cele mai bune alegeri pentru sănătatea noastră. Oricare ar fi trecutul tău, indiferent ce crezi în general despre viață, scopul cărții de față este să îți arate cum te poți vindeca, în ce fel îți poți proteja viața, vindecându-ți creierul astfel încât să îți poți trăi viața din plin.

Creierul tău are capacitatea de a se vindeca singur, iar această capacitate este mult mai mare decât crede știința medicală modernă. El așteaptă ca tu să îi descoperi nevoia de a scăpa de invadatorii străini, cum ar fi agenții patogeni și toxinele create de industrie care au ajuns în interiorul lui. Așteaptă ca tu să accesezi informațiile care le surclasează pe cele oferite de industria medicală coruptă, ce își trage beneficii de pe urma menținerii creierului într-o stare de boală și de debilitare. În tot acest timp, celelalte industrii – cele care sunt direct responsabile pentru aceste circumstanțe, pentru toți acești agenți nocivi care pătrund în creierul tău, slăbindu-l – rămân protejate. Industriile din această lume care ne otrăvesc creierul și trupul nu au un suflet. Creierul nostru are un suflet al lui, ceea ce înseamnă că atunci când vine vorba despre vindecarea și salvarea vieții noastre, orice este posibil.

Acum nu mai rătăcești singur prin sălbăticie, abandonat de toate teoriile și opiniile în care ai crezut până acum, având convingerea că vor da rezultate în cazul tău. În timp ce pretutindeni în jur incidența bolilor cronice asociate cu creierul crește exponențial, mai rapid decât oricând până acum în istorie, ai acum acces la o cunoaștere profundă, care te poate ajuta să te aperi de marea de simptome, afecțiuni, boli și tulburări neurologice. Poți experimenta starea de pace interioară, conștient că nu vei deveni o simplă piesă din statisticile zilelor care vor urma.

Prin informațiile din această carte, te poți integra într-o mișcare care militează pentru vindecare, într-o comunitate care a ajuns la milioane de oameni la scară mondială, ce pune în aplicare informațiile recomandate de Mediumul Medical pentru a-și recupera sănătatea și viața. Acest ghid medical poate deveni povestea supraviețuirii tale, a descoperirii factorilor nocivi

din viața ta și a eliberării tale. El poate deveni povestea alinării simptomelor tale, a vindecării și a triumfului tău. Cuvintele vii pe care le conține această carte te vor însoți mereu, până la sfârșitul vieții tale.

Tu ești puterea din spatele acestei mișcări. Povestea vindecării tale este povestea salvării vieții altora, căci atunci când îți salvezi propria viață, devii automat un ghid de încredere pentru copiii, familia și prietenii tăi, pentru toți cei care doresc să îți asculte povestea. Indiferent dacă vei descoperi sau nu cât de mulți oameni ai ajutat, este bine să știi că vindecarea ta are o valoare neprețuită.

Cea mai importantă linie de apărare împotriva amenințărilor la adresa creierului nostru și a sănătății noastre neurologice este creierul însuși. Prin folosirea acestuia pentru a dobândi o cunoaștere care devansează cercetarea și știința medicală curentă, ne putem curma suferința cronică și ne putem redobândi puterea personală.

Creierul și electricitatea statică

Atunci când vorbim despre creier, ne referim la el prin acest cuvânt simplu: „creierul”. Îl considerăm un organ singular și de sine stătător. În viața de zi cu zi, folosim frecvent expresii de genul:

„Creierul meu nu funcționează.”

„Ce nu este în regulă cu creierul tău?”

„Te comporți de parcă ai avea doar o jumătate de creier!”

„Mi s-a blocat creierul.”

„Bravo, creier de geniu!”

„Tu chiar *nu ai* creier?”³

Ne deconectăm de la creierul nostru real, percepându-l ca pe o unitate izolată și singulară.

Uneori ne deconectăm și mai tare, referindu-ne la creier sub denumirea de „capul nostru”. De exemplu, dacă cineva are probleme de natură emoțională sau fizică, îl întrebăm: „Ce e în capul tău?” sau „Cum stai cu capul?”

În realitate, ar trebui să îl întrebăm: „Ce îți mai fac neuronii?” Dacă am pune această întrebare, am dovedi că avem o înțelegere mai exactă a mecanismelor care se petrec în interiorul nostru. Creierul nostru nu este doar o masă izolată de materie cenușie, ci este un organ complex, care conține miliarde de neuroni. Dacă am schimba cuvântul „creier” cu cuvântul „neuron”, am face dovada unei înțelegeri mai corecte a felului în

care îl putem proteja, dar și a factorilor nocivi care îi pun în pericol sănătatea.

„La ce te referi atunci când vorbești despre neuronii mei?”, ți-ar răspunde probabil cineva pe care l-ai întrebat ce îi mai fac neuronii. „Pe mine mă doare capul, nu neuronii!” Astfel de răspunsuri sunt o consecință a faptului că nu suntem învățați să intrăm în contact cu neuronii noștri sau cu sistemul nostru nervos central.

Dacă am fi învățați să facem acest lucru, am înțelege rapid că multe dintre problemele de sănătate pe care le avem sunt cauzate de dezechilibre la nivel neuronal, începând cu deficiențele de substanțe nutritive și de alte resurse critice și continuând cu contaminarea cu metale grele toxice, alte otrăvuri și mai ales toxine virale, sau cu deteriorarea neuronilor din cauza încălzirii electrice și a adrenalinei corozive generate de reacțiile noastre de tip „luptă sau fugi” ori de rănilor noastre emoționale.

Atunci când cineva se duce la un psihiatru sau la un psihoterapeut pentru a fi ajutat în plan emoțional sau mintal, nici el, subiectul neuronilor este ultimul adus în discuție atât de el, cât și de specialist. Și totuși, neuronii sunt cheia motivului pentru care persoana respectivă a cerut ajutor specializat. Repet: atunci când ne raportăm la creier ca la un grup de neuroni, sau chiar un

³ Expresii tipic americane. (n. red.)

singur neuron, tot e mai bine decât să îi spunem pur și simplu „creier”. Și asta pentru că acest cuvânt – creier – este un cuvânt misterios, care ne ține departe de înțelegerea problemelor cu care se confruntă creierul în sine. Ne împiedică să pătrundem mai adânc în interiorul lui.

Se știe despre creier că poate fi rănit prin sute de modalități fizice, deși, în cele din urmă, acestea sunt etichetate prin „leziuni cerebrale”. Există de asemenea leziuni cerebrale cauzate de abuzurile sau traumele emoționale ori mintale, sau de alte suferințe care ne afectează emoțional. Domeniul neuroștiințelor se află abia la începutul recunoașterii acestor aspecte pe un nivel elementar, cu atât mai puțin în ce privește înțelegerea lor. De altfel, chiar dacă ar fi înțelese toate tipurile de răni și de leziuni cerebrale, ar exista în continuare tendința distanțării de ceea ce se petrece în interiorul creierului. Pur și simplu nu simțim nevoia de a pătrunde pe un nivel atât de profund. Această atitudine ne împiedică să înțelegem mai bine cauzele dezechilibrelor exterioare ale creierului, de asemenea cum ne putem proteja și vindeca.

Există interese secrete de a ne menține deconectați de creierul nostru, sau mai bine zis de conținutul acestuia. Ne aflăm într-o epocă istorică în care suntem mai spălați pe creier ca oricând în trecut. Toate industriile își doresc să ne deconecteze de realitatea fenomenelor care se produc în interiorul creierului nostru. De aceea, marii industriași sunt încântați la maxim ori de câte ori arătam către cap și ne plângem că avem o problemă cu el, căci dacă am înțelege mai bine ce se întâmplă de fapt, ne-am da imediat seama cât de toxice sunt produsele lor și cât de greșite sunt practicile medicale actuale. Industria medicală secretă (o entitate care există în umbră și la

care comunitățile medicale oficiale nu sunt conectate) preferă de o mie de ori să îi mențină în întuneric pe specialiștii din industria medicală recunoscută public (comunitatea medicală pe care o cunoaștem cu toții), la fel cum preferă să îi țină în întuneric pe cei care suferă de probleme cerebrale. Astfel, ne împiedică pe toți să înțelegem ce se întâmplă cu adevărat în interiorul creierului nostru și de ce.

Să știi că simptomele sau bolile tale au legătură cu creierul și să înțelegi modul în care acest lucru se leagă de întregul nostru sistem nervos este de importanță critică și adesea reprezintă piesa lipsă din puzzle-ul sistemului nostru de credințe despre sănătatea noastră. Atunci când începem să înțelegem că creierul nostru nu este altceva decât un grup de neuroni, cresc șansele de a ne ușura simptomele și afecțiunile asociate cu creierul, de a-l vindeca și de a ne conecta cu el pe toate nivelurile.

REȚEAUA DE NEURONI

Atunci când vine vorba de creier, neuronii înseamnă totul. Vindecarea simptomelor și afecțiunilor care afectează creierul – fie că sunt sau nu asociate în mod obișnuit cu creierul – depinde mai presus de orice de înțelegerea neuronilor din care este alcătuit acest organ.

Neuronii (celulele care alcătuiesc țesutul nervos) asigură comunicarea în cadrul sistemului nervos, permițându-i acestuia să transmită și să primească mesaje. Neuronii asigură procese de tip input și output.

Neuronii sunt interpreții organismului tău. Imaginează-ți că în interiorul creierului tău există miliarde de omuleți minusculi, fiecare stând așezat la birou în fața unui computer, care traduc informațiile primite de la urechi, de la ochi și

de la celelalte simțuri (cum ar fi mirosul, gustul și simțul tactil), descifrându-le. Sarcina lor este de a da sens experiențelor tale, iar apoi de a-și transmite concluziile neuronilor din imediata lor apropiere (omuleților așezați la biroul vecin cu al lor). La modul ideal: a) aceste informații ar trebui să circule neîntrerupt către următorul neuron (interpret), și b) acest interpret ar trebui să preia informația recent descifrată, să o mențină într-o stare pură și eventual să adauge o confirmare cum că aceasta este eficientă și corectă, pregătind-o în acest fel pentru următorul omuleț (neuron) și transmitându-i-o acestuia.

Poți să-ți imaginezi creierul ca pe o navă spațială minusculă care zboară prin univers. Neuronii tăi sunt miliarde de extraterestri infimi care populează acea navă și care comunică toți între ei. Totodată, pe navă există o ființă supremă care supraveghează totul – sufletul tău.

Informațiile senzoriale nu sunt singurele pe care le descifrează și le transmit mai departe neuronii tăi. Aceștia decodează inclusiv informațiile referitoare la procesele din interiorul organismului tău. Neuronii analizează fiecare funcție a organismului tău, iar starea lor de sănătate determină cât de confortabil te simți în trupul și în mintea ta. Altfel spus, neuronii sunt implicați în egală măsură în funcționarea minții tale și în starea ta generală de sănătate. Dacă suferi de simptome asociate cu creierul, oricât ar fi ele de ne semnificative, cum ar fi o stare moderată sau minoră de epuizare ori de ceață mintală, motivul real este că neuronii tăi nu mai pot transfera corect informațiile către următorul grup de neuroni. Ceva blochează calea pe care circulă impulsurile lor electrice. În limbajul specialiștilor, ceva blochează sinapsele neuronale, împiedicând impulsurile electrice ale neuronilor să ajungă la alți neuroni care au nevoie de aceste informații.

Acest mecanism se regăsește frecvent în viața de zi cu zi. De exemplu atunci când îi povestești cuiva ceva despre mere și în final descoperi că acesta și-a imaginat tot timpul că îi vorbești despre portocale. Orice impediment care afectează buna funcționare a neuronilor determină o distorsionare a informațiilor primite de aceștia, influențând negativ capacitatea persoanei de a se focaliza, de a asculta sau de a recepta corect informațiile primite în urma unei conversații sau din alte surse. Apoi, persoana respectivă îi poate spune alteia o versiune diferită a poveștii inițiale. Acesta este mecanismul prin care zvonurile se transformă în bârfe, iar apoi în calomnii. Pe măsură ce povestea circulă de la o persoană la alta, este distorsionată de fiecare dată de către neuronii contaminați, blocați, oboșiți sau bolnavi ai creierului fiecărei persoane. În final, povestea inițială nu mai poate fi recunoscută deloc!

CREIERUL ÎMPRĂȘTIAT

Atunci când trec printr-un sistem nervos deteriorat, impulsurile electrice avansează greoi, astfel că electricitatea din interiorul creierului nu mai poate călători la adevărata ei capacitate. Așa se face că un grup de neuroni poate primi un impuls electric perfect, fără să reușească însă să îi asimileze și să îi înregistreze integral informațiile. Prin urmare, el trimite mai departe prin sinapsele sale un impuls electric slăbit, care conține informații distorsionate, următorului grup de neuroni. Atunci când impulsurile electrice slăbesc, informațiile pe care le conțin pot fi schimbate sau distorsionate.

Informațiile conținute de impulsurile electrice constituie un mister, ceva neînțeles. Adevarul este că electricitatea care călătorește prin

creier nu este doar o sumă de impulsuri electrice, ci și o sumă de informații care călătoresc în interiorul ei, la fel ca cele care călătoresc prin fibrele folosite de tehnologia modernă. Un gând nu este doar un lucru care există în interiorul neuronilor și al celulelor gliale (care alcătuiesc țesutul cerebral), rămânând la acest nivel. El poate călători prin intermediul electricității care părăsește neuronul respectiv. Electricitatea poate transporta un volum uriaș de informații, fiind mult mai mult decât o simplă sumă de cabluri în interiorul creierului.

Impulsurile electrice care călătoresc prin creier pot conține informații pe care acesta nu le folosește, din cauză că își focalizează atenția asupra altor informații care îl interesează direct. Prin urmare, atunci când comunicăm cu altcineva, noi îi transmitem anumite informații care există în impulsurile electrice din interiorul creierului nostru, dar lăsăm deoparte alte informații conținute de aceleași impulsuri (sau de altele similare). Uneori ni se pare că am uitat să îi spunem ceva persoanei din fața noastră, dar nu știm ce anume, căci impulsurile electrice au trecut deja, ducând cu ele informațiile respective. În aceste condiții, este posibil ca interlocutorul nostru să ne întrebe: „Mai voiai să îmi spui ceva?“, iar noi să îi răspundem: „Da, dar nu îmi mai amintesc ce anume, căci mă gândeam la altceva.“ Într-un astfel de caz nu putem vorbi despre un lapsus, ci mai degrabă despre o informație care a trecut prin rețeaua electrică a creierului nostru, dar pe care nu am accesat-o la timp.

Neuronii deteriorați ne pot schimba gândurile, modificând felul în care percepem informațiile. Fiind deteriorați, ei nu recunosc și nu transmit corect impulsurile electrice (și informațiile pe care le conțin acestea). Pe măsură ce trec prin sinapse și se îndreaptă către

un alt grup de neuroni, impulsurile electrice se pot distorsiona, iar informațiile pe care le conțin pot ajunge la rândul lor dezorganizate. Dacă neuronii din noul grup sunt și ei deteriorați, răniți sau afectați, informațiile primite prin intermediul impulsurilor electrice pot deveni încă și mai dezorganizate, înainte de a fi trimise altui grup de neuroni. În acest fel, informațiile inițiale se pot schimba atât de mult de-a lungul acestui proces de transmisie încât nu mai pot fi recunoscute deloc. Așadar, nu doar țesutul cerebral găzduiește gânduri și controlează ceea ce simțim și felul în care funcționăm în plan fiziologic. Electricitatea însăși are o anumită putere asupra gândurilor și a capacității noastre de control fiziologic.

Una dintre sarcinile neuronilor este de a transmite mai departe informațiile, către miliardele de celule gliale din interiorul creierului, unde acestea sunt stocate, catalogate și organizate. Pe de altă parte, dacă celulele gliale sunt colmatate, contaminate, saturate și distorsionate, sau chiar au suferit mutații din cauza toxinelor și otrăvurilor care au ajuns la ele, între sistemul nostru neuronal și cel al celulelor gliale se poate produce o deconectare. Cu alte cuvinte, celulele gliale își pot pierde capacitatea de a stoca în mod corect informațiile.

Unii neuroni din creier, nu toți, au capacitatea de a verifica direct sau încrucișat noile informații cu cele vechi, deja stocate. Dacă sunt sănătoși, ei au un acces infinit la informațiile stocate de celulele gliale, respectiv la toate informațiile acumulate în trecut, inclusiv în perioada de dinaintea deteriorării neuronilor. Impulsurile electrice emană în valuri de la acești neuroni, ajung la celulele gliale, după care revin la neuronii care le-au emis, împreună cu noile informații.

Atunci când ajung la un neuron deteriorat, impulsurile electrice pot provoca mici explozii exterioare, asemănătoare cu cele pe care le putem vedea la suprafața soarelui. Aceste flăcări pot pătrunde în țesuturile cerebrale și în celulele gliale adiacente, acumulând aici crâmpete de informații, după care revin la sursa lor (neuronul care le-a emis), aducând cu ele informații dezorganizate pe care încearcă să le reorganizeze cu ajutorul referințelor încrucișate. Dat fiind că neuronul este deteriorat sau compromis, el nu mai are însă capacitatea intactă de a pune cap la cap aceste informații împrăștiate și de a crea o imagine de ansamblu corectă. Așa se face că informațiile dezorganizate sfârșesc prin a călători de la un neuron deteriorat la alt neuron deteriorat.

Acesta este principalul motiv pentru care putem experimenta atât de diferit același eveniment prin comparație cu semenii noștri: neuronii noștri deteriorați ne transmit informații dezorganizate (haotice). În final, nu toți oamenii care au asistat la același eveniment pot oferi o relatare corectă a acestuia. De exemplu, să spunem că ne aflăm pe malul unui lac cu mai mulți prieteni și în depărtare apare o lumină. Unul din prietenii noștri ar putea spune: „Am fost acolo. E un licurici.“ Un altul poate spune: „Și eu am fost acolo. Et o stea căzătoare.“ Altcineva poate să fi rămas cu impresia că a fost farul unui camion aflat la mare distanță.

Dacă înțelegem corect cum funcționează neuronii noștri deteriorați, întrebările corecte pe care ar trebui să i le punem cuiva pentru a afla dacă acesta se simte bine este: „Cum funcționează electricitatea din interiorul creierului tău? Este aceasta dezorganizată? Cum se simt neuronii tăi astăzi? S-au mai reparat în urma somnului de azi noapte? S-au mai răcorit celulele tale

gliale? Sunt neuronii tăi plini de toxine?“ Dacă am comunica în acest fel despre creierul nostru, am face dovada că înțelegem mult mai corect problemele de sănătate cu care ne confruntăm și starea noastră de bine.

INTERPRETAREA ELECTRICITĂȚII STATICE

Dacă un neuron este contaminat cu o substanță toxică, rănit sau deteriorat într-un alt fel, informațiile care călătoresc împreună cu impulsurile electrice de-a lungul lui vor reflecta această contaminare sau deteriorare. Acestea fiind spuse, trebuie să precizăm totuși că neuronii se pot adapta la astfel de situații, compensând disfuncționalitatea semenilor lor afectați. Prin urmare, chiar dacă într-un grup de neuroni există o anumită contaminare care le afectează buna funcționare, alți neuroni vor încerca să preia cât de mult pot din sarcinile lor.

Atunci când informațiile ajung, prin intermediul electricității, de la un grup de neuroni contaminați la un grup de neuroni sănătoși, neuronii sănătoși pot interpreta și reorganiza aceste informații, astfel încât acestea să poată fi folosite într-o manieră mult mai productivă și mai corectă. Cu alte cuvinte, neuronii sănătoși sunt nevoiți să traducă informațiile pe care le primesc cât de bine pot, acceptându-le pe cele corecte și încercând să restructureze mesajul transmis de la neuronii contaminați. Așa se explică de ce unii oameni par să se focalizeze mai greu atunci când vorbesc și când încearcă să transmită informații.

Electricitatea care provine de la neuronii contaminați sau deteriorați este de tip static. Putem înțelege mai bine acest lucru dacă ne întoarcem la metafora cu neuronii priviți ca niște

interpreți minusculi la birourile lor. Imaginea-ză-ți acești neuroni stând în fața calculatorului cu niște căști miniaturale pe urechi, încercând să audă mesajul transmis peste zgomotul de fond produs de electricitatea statică, astfel încât să-l poată transmite mai departe corect. Din cauza zgomotului de fond ei nu aud decât niște crâmpie de informații, pe care încearcă să le interpreteze și să le pună cap la cap cât de bine pot. Acești neuroni sănătoși sunt nevoiți să compenseze pierderile de informații cauzate de neuronii bolnavi, care le-au transmis niște impulsuri electrice slabe, cu informații denaturate.

Atunci când neuronii devin tot mai deteriorați și mai contaminați odată cu trecerea timpului, această capacitate de compensare nu mai este suficientă, căci organismul rămâne cu un număr din ce în ce mai mic de neuroni sănătoși, capabili să interpreteze corect și reorganizeze informațiile. În cele din urmă apar diferite simptome, cum ar fi problemele de concentrare, depresia, anxietatea, pierderile de memorie sau tulburările emoționale, ca să numim doar o mică parte. Pot apărea inclusiv diferite dezechilibre fizice, cum ar fi slăbiciunea membrelor (mâinilor și picioarelor), durerile în diferite părți ale organismului, migrenele și tulburările de vedere. Deteriorarea și contaminarea neuronilor ne pot influența procesul de comunicare pe un nivel foarte elementar, împiedicându-ne să procesăm corect informațiile primite sau să le transmitem mai departe pe cale verbală.

CUM SĂ NE ÎNGRIJIM CREIERUL

Așa cum am precizat mai sus, neuronii înseamnă totul pentru sănătatea creierului nostru. De aceea, toți oamenii ar trebui să fie preocupați de îngrijirea propriilor neuroni.

Să faci lucruri care „fac bine la creier” este prea puțin. Să iei „suplimente alimentare pentru creier” este mai degrabă un fel de a da cu zarul, producătorii lor jucându-se cu diferite teorii convenționale sau alternative, care nu prea au nimic de-a face de cele mai multe ori cu problemele reale cu care se confruntă creierul. Remediile, medicamentele și suplimentele „pentru creier” sunt prea vagi și prea departe de adevăratele probleme ale creierului.

Ajungem astfel la o chestiune delicată. Informațiile Mediumului Medical referitoare la ceea ce se petrece în interiorul creierului au început deja să circule în lume. Astfel că au apărut imediat diverși oportuniști care vând produse ce conțin ingrediente care nu ajută creierul cu nimic, dar a căror etichetă precizează că sunt pentru „eliminarea metalelor grele toxice”, „pentru sănătatea creierului” sau „pentru îmbunătățirea memoriei”. Acest marketing agresiv profită într-o anumită măsură de informațiile Mediumului Medical referitoare la creier, dar produsele în sine nu fac decât să încerce marea cu degetul, dându-și cu presupusul, astfel încât producătorii lor să poată câștiga ceva bani.

Dacă am înțelege cu adevărat ce anume nu este în regulă cu creierul nostru și care este cauza afecțiunilor asociate cu el, ba mai mult decât atât, dacă am realiza că majoritatea simptomelor și bolilor noastre cronice sunt direct legate de creier, regulile jocului s-ar schimba. Nu am mai porni de la premisa că „trebuie să luăm cutare remediu pentru creier”, ci că „neuronii noștri sunt deteriorați din cauza metalelor grele toxice, a cafeinei, solvenților, parfumurilor, deodoranților, produselor pentru îmbunătățirea aerului, lumânărilor parfumate, monoglutamatului de

sodiu, DDT-ului, substanțelor petrochimice, radiațiilor și materialelor plastice, ca să numim doar o mică parte din totalitatea acestor factori nocivi, dar ne putem detoxifica, recăpătându-ne astfel vitalitatea și capacitatea de stocare a informațiilor”.

EPUIZAREA REZERVELOR NOASTRE DIN CAUZA IMPOSTORILOR

Înțelegerea greșită a nevoilor creierului nostru nu se oprește doar la suplimentele alimentare înșelătoare. În zilele noastre, toți oamenii se consideră „experți” și oferă sfaturi pentru creier, de pildă cum să ne controlăm mai bine mintea, cum să ne modificăm gândurile și percepțiile, astfel încât să ne îmbunătățim modul de a gândi și implicit viața. O parte din aceste strategii sunt într-adevăr pozitive și se pot dovedi niște bandede temporare care pot proteja parțial unele dezechilibre emoționale și fizice, în unele situații. Ele nu ating însă cauza de bază a problemelor cu care ne confruntăm.

Atunci când aplicăm astfel de tehnici mentale, putem cădea cu ușurință în exagerare, ajungând să ne epuizăm. Noi încercăm din răsuputeri să ne controlăm tiparele mentale, să susținem gânduri pozitive, să creăm noi referințe, să ne focalizăm atenția asupra încrederii în sine, lucidității, gândirii pozitive și noilor gânduri referitoare la ceea ce dorim să simțim, dar în viața reală constatăm că ne confruntăm în continuare cu diferite probleme, căci nimeni nu ne-a explicat vreodată care sunt cauzele reale ale acestora și cum putem corecta factorii fizici care ne afectează creierul și sistemul nervos. Astfel, întreaga noastră energie este focalizată asupra bătăliei din mintea noastră și asupra încercării

de a deveni niște oameni mai buni din punct de vedere spiritual, emoțional și psihic.

Motivul pentru care oamenii cad atât de ușor în vechile tipare și clișee, revenind la vechea lor tulburare obsesiv-compulsivă, căzând din nou în depresie, în anxietate sau reiterând vechile simptome și afecțiuni, indiferent la câte cursuri, seminare și conferințe participă sau la câte programe se înscriu, este acela că ei nu descoperă niciodată cauza reală a problemelor lor. Aceste probleme sunt direct legate de neuronii contaminați sau deteriorați.

Să luăm ca exemplu starea de ceață mentală. Adeseori, nu credem că această stare este un simptom strict fizic, confundându-l cu unul psihic. Suntem convinși că incapacitatea noastră de a ne concentra este din vina noastră, o slăbiciune psihică personală pe care o putem depăși dacă ne străduim mai tare. În realitate însă, ceața mentală este un simptom strict fizic, generat de neuronii noștri deteriorați. Dacă vom corecta factorii fizici care provoacă ceața mentală, vom putea alina acest simptom, iar mintea noastră se va putea limpezi, fără să ne luptăm cu vinovăția și cu mustrările de conștiință. Realitatea este că noi nu am fost niciodată slabi sau inadecvați, ci ne-am confruntat cu o dificultate fizică serioasă, despre care nu am avut cunoștință.

Atunci când ne simțim bolnavi și când ne doare ceva, aceste dezechilibre ne răpesc și ultima fărâma de energie, astfel încât abia mai reușim să funcționăm de-a lungul zilei. Această funcționare ne consumă chiar și ultimele rezerve de energie de care mai dispunem. Prin urmare, este dificil să mai găsim energie pentru aplicarea unor tehnici mentale. Simptomele încep să ne domine viața, afectându-ne calitatea vieții și buna noastră funcționare de zi cu zi. Atunci

când aplicăm diferite sfaturi și recomandări populare referitoare la sănătatea creierului, dar nu reușim să obținem rezultate din cauza problemelor reale care ne afectează neuronii și despre care nu avem cunoștință, ni se pare că eforturile noastre au fost zadarnice. Este nevoie de multă energie, de tărie de caracter și de o mare voință mentală pentru a putea aplica toate aceste tehnici mentale și spirituale de autodezvoltare, mai ales dacă suntem nevoiți să compensăm dezechilibrele fizice din interiorul creierului nostru și ale sistemului nostru nervos. Atunci când factorii fizici nocivi ne declanșează din nou vechile simptome, ne simțim descurajați și ne spunem: „Of, iar o luăm de la început!” Unele tehnici rapide pentru creier ne pot fi de mare folos în această privință și le putem folosi în momentele în care simptomele cerebrale fizice erup din nou. Tehnicile de autocontrol al gândurilor și emoțiilor ne pot ajuta să trecem mai ușor peste episoadele generate de simptomele fizice neplăcute.

Pe de altă parte, dacă nu corectăm problemele fizice și cauzele lor, vom cădea înapoi în vechile tipare și clișee mentale. Acest mecanism se produce mai ales când îmbătrânim și devenim din ce în ce mai bolnavi, iar energia de care dispunem scade. De aceea, metodele mentale de autocontrol dau rezultate din ce în ce mai slabe, iar vechile tipare negative se înrăutățesc. Atunci când neuronii fizici din interiorul creierului nu se simt bine, tehnicile de „control” mental nu pot da cine știe ce rezultate. Ori de câte ori vom lăsa garda jos, vechile tipare vor reveni, iar noi vom recădea în capcana vechilor noastre gânduri și mai ales a vechilor noastre simptome fizice și mentale, văzându-ne nevoiți să reînvățăm tot ce am crezut că știm deja

despre mecanismele prin care ne putem menține stabilitatea minții și a corpului nostru fizic. În timp, majoritatea oamenilor cedează în fața acestui război de uzură, din cauză că nu reușesc să își rezolve cauza primară a simptomelor fizice. Încercarea de a controla simptomele fizice prin tehnici de autodezvoltare și de gândire pozitivă tinde să devină din ce în ce mai obositoare.

Atunci când nu folosim ca remedii decât astfel de tehnici, obținem unele rezultate, dar apoi recădem în capcana vechilor gânduri negative și tot așa, până când ajungem la concluzia că suntem slabi și defecți, de vreme ce nu suntem capabili să manifestăm realitatea pe care ne-o dorim. Nu ne simțim la fel de dăruți ca persoanele care susțin aceste învățături și care declară că își pot corecta gândurile așa cum doresc. Chiar dacă ar fi să credem că există astfel de persoane, acest lucru nu ar însemna altceva decât că ele nu au probleme fizice la nivel neuronal sau alte dezechilibre în interiorul creierului și al sistemului lor nervos. În final, ajungem să ne simțim niște ratați, fără să înțelegem adevăratele cauze pentru care noi nu reușim să obținem rezultatele așteptate, iar aceste persoane par să reușească.

Dacă ajungem la concluzia că „problemele mele sunt cauzate de incapacitatea mea de a manifesta realitatea dorită cu ajutorul gândurilor mele” sau am probleme din cauză că nu-mi pot dezvolta conștiința personală, nu pot aplica diversele tehnici și recomandări pentru creier ale tuturor acestor guru ai autodezvoltării, sentimentul pe care îl simțim este acela de om ratat, de om slab care nu merită să aplice astfel de tehnici elevate sau informațiile experților care par să dețină toate răspunsurile, care

știu mai bine decât noi cum ar trebui să ne percepem viața și să ne controlăm gândurile și mintea. Suntem sortiți eșecului, dar ceea ce nu știu „experții” este că neuronii noștri sunt deteriorați din cauza contaminării cu diferite substanțe toxice, care distorsionează fluxul normal al impulsurilor electrice prin creierul și prin sistemul nostru nervos. Totodată, ei nu știu ce anume trebuie să facem pentru a corecta această stare de lucruri.

ADEVĂRATA VINDECARE A CREIERULUI

Aplicarea tehnicilor și a metodelor recomandate de toți acești experți referitoare la controlul și la reantrenarea minții este ok, atât timp cât suntem conștienți de mecanismele reale care se produc în interiorul creierului nostru. Dacă pornim de la această premisă, ne putem focaliza simultan asupra: 1) corectării cauzei reale a simptomelor de care suferim, și 2) aplicării diferitelor recomandări referitoare la creier și la autocontrol ale așa-zisilor experți. Dacă ne corectăm cu adevărat problemele fizice la nivel neuronal, orice devine posibil în planul modelării propriilor gânduri.

Atunci când ne limităm expunerea la toxinele și la substanțele contaminante care ne otrăvesc creierul zi de zi, despre care vei putea citi în Partea a III-a a cărții, intitulată „Trădătorii creierului”, ne corectăm adevăratele probleme cu care se confruntă sistemul nostru nervos.

De exemplu, atunci când cineva integrează într-o măsură mult mai mare în dieta sa toate fructele, verdețurile, mirodeniile, plantele sălbatice și legumele recomandate în capitolul 41, intitulat „Alimente care hrănesc celulele

cerebrale și alimente de umplutură”, scoțând simultan din dieta sa alimentele și suplimentele alimentare nocive pentru creier, descrise în capitolul 30, intitulat „Alimentele nocive pentru creier”, în capitolul 29, intitulat „Trădătorii creierului din suplimentele alimentare ” și în capitolul 28, intitulat „Trădătorii creierului din alimente și din suplimentele alimentare ” – el se adresează adevăratelor probleme cu care se confruntă.

La fel, atunci când cineva integrează în dieta sa Rețetele pentru Vindecarea Creierului din ghidul însoțitor al acestei cărți, *Protocoloale pentru vindecarea creierului: cure de detoxificare și rețete terapeutice*, el se adresează adevăratelor probleme cu care se confruntă.

Atunci când cineva aplică protocoalele pentru Detoxificarea de Metalele Grele Toxice recomandate de Mediumul Medical și descrise în capitolul 45, care includ o serie de cure de detoxificare pentru alte substanțe nocive care afectează creierul, nu doar pentru metalele grele toxice, el se adresează adevăratelor probleme cu care se confruntă.

Atunci când cineva integrează Terapia cu Tonice Cerebrale a Mediumului Medical, descrisă în capitolul 42, sau atunci când aplică recomandările Mediumului Medical referitoare la sucul de țelină din capitolul 44, ori una dintre Terapiile Șoc ale Mediumului Medical descrise în ghidul însoțitor al acestei cărți, *Protocoloale pentru vindecarea creierului: cure de detoxificare și rețete terapeutice*, el se adresează problemelor reale cu care se confruntă.

Atunci când cineva aplică protocolul recomandat de Mediumul Medical pentru consumul suplimentelor alimentare descris în secțiunea intitulată „Evangelia suplimentelor alimentare”

din cartea *Protocoale pentru vindecarea creierului: cure de detoxificare și rețete terapeutice*, el se adresează problemelor reale cu care se confruntă.

Atunci când cineva aplică în viața sa Cura de Detoxificare de Metalele Grele Toxice descrisă în capitolul 45, Terapia de detoxificare cu Tonic Cerebrale a Mediumului Medical descrisă în capitolul 43 sau orice altă cură de detoxificare recomandată de Mediumul Medical în această serie de cărți, el se adresează problemelor reale cu care se confruntă.

Toți aceștia reprezintă pași concreți care conduc la o vindecare fizică a dezechilibrelor produse în interiorul celulelor și neuronilor din interiorul creierului și al sistemului nostru nervos.

Procesul de vindecare fizică pe acest nivel ne permite să ne jucăm cât de mult dorim cu gândurile noastre, dacă vrem. Dacă devenim confuzi și suntem convinși că lucrurile stau pe dos, respectiv că lucrul cu gândurile reprezintă fundamentul care ne poate vindeca la nivel fizic, întrebarea pe care ar trebui să ne-o punem este: Ce ne dorim cu adevărat, să practicăm diferite jocuri mentale sau să ne vindecăm?

Atunci când am început să devin cunoscut, mai multe persoane foarte spirituale, considerate maeștri ai meditației și ai lucrului cu propriile gânduri, au apelat la mine pentru că erau în continuare bolnave. Dacă am scoate complet din ecuație cărțile din seria Medium Medical și toate învățăturile și tehnicile revelate în diferite conferințe și prelegeri de către Mediumul Medical în ultimii 30 de ani, domeniul îngrijirii sănătății ar arăta foarte diferit de cel care există la ora actuală. Foarte puțini oameni ar fi avut atunci șansa de a-și descoperi cauzele reale

ale problemelor de sănătate ce țin de sistemul lor nervos și răspunsurile necesare pentru a se putea vindeca. În acest scenariu, tu nu ai avea astăzi nicio șansă să-ți vindeci bolile cronice de care suferi, ai continua să te lupți cu suferința fără nicio speranță de a o putea curma vreodată și i-ai vedea pe alți oameni care suferă de aceleași probleme ca tine continuând să se lupte cu ele, fără a observa vreodată vreun progres miraculos în ce privește vindecarea lor. În anii de dinaintea apariției publice a Mediumului Medical, singurele soluții care le stăteau la dispoziție oamenilor erau de gen: „Îmi pot vindeca eu simptomele cu ajutorul gândurilor mele, al medicamentelor și al operațiilor chirurgicale oferite de medici? Oare ar trebui să consum germeți de mazăre, suc din iarbă de grâu, migdale, melasă, sirop din orez brun, suc de morcovi și multivitamine, așa cum recomandă unii? Ar trebui să elimin din dieta mea alimentele procesate?” Protocoalele Mediumului Medical sunt singurele care ne pot vindeca pe un nivel profund creierul și sistemul nervos, fără de care nu putem face niciun progres pe calea vindecării organismului nostru.

Citind capitolele care urmează, vei ajunge să îți cunoști creierul mai bine ca oricând înainte. Vei înțelege astfel ce substanțe îl contaminatează, îl rănesc, îl îmbolnăvesc, îl blochează, îl secătuesc, îl irită și îi limitează activitatea neuronală, cum ajung acestea în creier și în ce fel explică toate aceste mecanisme experiențele și dificultățile personale cu care ne confruntăm. Ce anume ne inflamează, ne cicatrizează și ne atrofiază creierul, și în ce fel ne pun în pericol acești factori starea de bine? Toate acestea vor căpăta claritate dacă ne vom examina în detaliu creierul

și sistemul nervos. Având aceste cunoștințe, vei experimenta o ușurare pe care nu ai mai trăit-o până acum.

Tu nu ești un ratat sau un om slab. Nu tu ai atras aceste suferințe asupra ta. Nu tu ți-ai creat aceste simptome și aceste boli, atrăgându-le în

viața ta. Tu ai rătăcit până acum, dar nu din vina ta, ci din cauză că acest lucru slujește anumitor interese malefice secrete, care nu îți doresc binele nici ție, nici familiei tale. Iar acum, haide să vedem care sunt răspunsurile pe care meriți să le primești.

„Imaginează-ți că zbori cu un avion pe timp de noapte.

Ești pe punctul de a ateriza într-un mare oraș și privești de sus întreaga rețea electrică urbană activă. Imaginează-ți că vizualizezi luminițele de sub tine, care creează un sistem complex ce se întinde pe o suprafață de foarte mulți kilometri. Cam asta se întâmplă în interiorul creierului tău.”

– Anthony William, Medium Medical
